



Пише:
Спаса
Бошњак

Vancouver, juna 2008.

PROGRAM VODLI - ZORAN MODLI

Već smo navikli da u Vancouveru srećemo ljude koji su nam puno značili u bivšim životima. Ipak, da mi je neko rekao da ću u Vancouveru da se družim sa jednim od idola iz mladosti tj. sa najvećim jugoslovenskim disk-džokejem i muzičkim promoterom svih vremena, Zoranom Modlijem, treško da bih mu poverovao. No, desilo se i to na sasvim neočekivan način. Zoran je, sticajem okolnosti, pohodio književno veče Davida Albaharija, održanom na Simon Fraser Univerzitetu 12. maja, i samo je odjednom isplivao iz publike - kao duh iz boce. Prišao je svom starom drugu Davidu iz zemunske gimnazije i sa njim napravio intervju za svoju radio-emisiju *ZAIR*. Ja sam naravno iskoristio priliku i napravio intervju za *Kišobran*.

Kišobran: Pošto u Vancouveru ima mnogo diskoteka, pretpostavljam da ovde nisi došao sa svojom *Letećom diskotekom*. Šta radi Zoran Modli u Vancouveru?

Z. Modli: U vaš grad sam došao iz najprivatnijih mogućih razloga i to po treći put. Moja ćerka Ana živi ovde od 2002. godine., a nedavno je sa familjom (muž joj je Kanadanin) rešila da se preseli u Beograd, što ja kao roditelj podržavam.

Kišobran: *Leteća diskoteka* Zorana Modlija - dovoljno sam mator da pamtim te rane sedamdesete. Vreme vinilnih ploča i međusobnog upoznavanja rock'n'roll-a i jugoslovenskog socijalističkog društva. Putovao si po gradovima i selima - kako je na terenu teklo to predstavljanje rok muzike gradskoj i seoskoj omladini?

Z. Modli: Rok je već bio afirmisan u vreme kada sam ja krenu da putujem kao DJ. Čovek koji je najzaslužniji za promociju rok tj. beat muzike bio je Nikola Karaklajić, sa svojim radijskim emisijama *Sastanak u devet i pet* i *Veče uz radio*. Rok kao način života promovisan je tek u to vreme kad sam ja krenuo sa svojim disko karavanom tj. 1972. Krenuo sam iz zemunske *Sinagoge* koja mi je bila baza u kojoj sam publici po prvi put predstavio *YU grupu*. koja se te 1969. prvo zvala *Idejni posed*, a onda smo glasanjem iz publike došli do njenog pravog imena.

Ja sam sa *Letećom diskotekom* gostovao u istim prostorima u kojim su svirale tadašnje rok grupe, znači razne sale za igranke. Ja sam bio sam na bini i morao sam da smišljam razne stvari da animiram publiku: kalmaburi., gegovi, dovlačenje publike na pozornicu. igraciće, pa i tadašnje zvzde npr. Čola je više put gostovao u mom programu. Onda je tu bio Stiv Hanington.

ili Steva Šumadinac, kako smo ga zvali... Imao sam i u to vreme vrhunskog light show majstora Martina. Puštao sam i kratke rok promotivne filmove sa kino projektora. Multimedijalni spektakl, ha,ha..

Kišobran: Pre neki dan sam prisluškivao tvoj intervju sa Davidom Albaharijem (12. maja imao književno veče na SFU u Vancouveru) i čuo da ste vas dvojica bili prvi zemunski disk-džokeji još tamo šezdesetih godina. On



Zoran Modli sa našim novinarom

je kasnije otišao u pisce, a ti u pilote. Dočaraj nam u nekoliko rečenica to vreme.

Z. Modli: Šezdesete godine su bili kod nas vrlo mirne godine što se pop muzike tiče. Slušali smo italijanske kancone, francuske šansone, i anglo-evergreen muziku Sinatru, Beneta...



Na prvom nastupu YU grupe 1970. u zemunskoj "Sinagogi"

što se domaćih tiče tu su bili Đorđe Marjanović, Lola Novaković, Gabi i Arsen... David je bio generacija ispred mene, često je putovao u inostranstvo i donosio ploče koje je puštao kod Nikole u program. Ja sam ploče uglavnom

naručivao iz Londona i takođe bio Nikolijin saradnik. Tako smo obojica bili popularni u Zemunu i kao prvi DJ-evi 1965/66-te dobili smo salu u zemunskoj gimnaziji, ali u njoj niko nije smeo da igra jer bi pod verovatno propao zbog trošne gradnje.

Kišobran: Družeci se sa muzičarima ti si i sam u ulozi pevača snimio nekoliko ploča, većinom sa Borom Đorđevićem, - sećam se i danas vaše grupe *Hajduk Stanko i jataci*. Jesi li i

tere *ZX Spectrum, Commodore 64* i *Galaksiju*.

Kišobran: Danas si radijski sindikalac - baviš se onim što se ovde zove *syndicate radio* - praviš svoju radijsku emisiju u svojoj "radionici" i nudiš je radio stanicama. Reci nam nešto o tom projektu?

Z. Modli: Ja sam ranih osamdesetih postao profesionalni pilot, ali sam i dalje želeo da se bavim radijskim poslom, ali nisam više želeo da odlazim u radio stanicu i tamo pravim program. Počeo sam da kod kuće pravim, produciram i snimam program zahvaljujući digitalnoj tehnologiji. 2000. godine počeo sam da pravim *ZAIR - Zakon akcije i reakcije* i evo ovih dana biće 400.- ta emisija, koji je posvećen modernoj tehnologiji, ali tu su i literature, pozorište, film muzika...

Kišobran: S obzirom da si ti fan moderne tehnologije da li si digao ruke od analognog gramofona i svoje kolekcije vinilnih ploča ili je još uvek čuvaš? Albahari ti je rekao on više ne pravi kolekcije, jer ima to iskustvo napuštanja i odlaska. Ti nemaš tu frku, zar ne?

Z. Modli: Sve te ploče imam i danas. Nisam kolekcionara tipa Vlade Džeta ili Vladana Krasića, koji imaju na hiljade ploča., ali imam dosta ploča domaćeg roka, pre svega. Davidovo iskustvo odlaska je svakako mnogo dramatičnije od mog.

Kišobran: Koje su po tebi najvažnije jugoslovenske rok grupe i autori?

Z. Modli: Najveći individualci su Arsen Dedić, Goran Bregović, Đorđe Balašević i Džoni Štulić. koji su i veliki pesnici u isto vreme. Bendovi: *YU grupa*, jer sam učestvovao u njihovom stvaranju, *Riblja Čorba*, *Korni grupa* je svakako legendarna, ali su mi oni manje značili, i *EKV*, najveći tragičari domaćeg roka. Iz Hrvatske bih izdvojio *Azru* i *Psihomodo pop*.

Kišobran: Koji je za tebe najveći rok događaj u istoriji jugo-roka?

Z. Modli: *Hajdučka česma* je najznačajnija i Koncert *Dugmeta* na stadionu JNA 1979. takođe, možda zato što sam bio voditelj programa.

Kišobran: Da li si glasao na ovim izborima i kako ti vidiš budućnost zemlje nam matice - povratak guslama ili čvrstu opredeljenost za rock'n'roll, tj. kako god da se današnja moderna popularna muzika zove?

Z. Modli: Bio sam u Vancouveru, pa nisam mogao da glasam jer nisam upisan na ovdašnji birački spisak. Srbija ne može nikad da krene prema guslama, jer su neki drugi zakoni jači od pseudo-patriotizma. Strane investicije su već uzele maha ti ne možeš sve to preseći - ići će definitivno sporije, ali tri čoveka ne mogu da promene ono što želi većina. Ljudi pre svega žele da znaju od čega će živeti. ♦